

ad 2. a) wyładunek	0,2%	od 4800 t	9,6 t
b) przechowywanie:			
latem	0,3%	od 2000 t	6,0 t
zimą	0,2%	od 2800 t	5,6 t
c) podłoże nie utwardzone	0,1%	od 4800 t	4,8 t
razem ubytek koksu opałowego			26,0 t, tj. 0,54%
łączny ubytek 3,8 + 26		=	29,8 t, tj. 0,48%

C. Magazynowano 5 t podpałki „Lofix” w workach papierowych:			
w okresie letnim	3 t	2%	60 kg
w okresie zimowym	2 t	1%	20 kg
ubytek roczny na	5 t		80 kg

IV. O ile stwierdzone ubytki przekraczają ilość, jaka wynika z zastosowania stawek przewidzianych normami, należy przeprowadzić szczegółowe dochodzenie.

Stwierdzone nadużycia należy również sprawdzać, ponieważ mogły one powstać na skutek np. zbierania podłoża na składach o powierzchni nie utwardzonej.

740

ZARZĄDZENIE MINISTRA KULTURY I SZTUKI

z dnia 30 czerwca 1956 r.

w sprawie upoważnienia podległych Ministrowi Kultury i Sztuki szkół, domów kultury, świetlic, muzeów, bibliotek i innych placówek do udzielania zamówień w zakresie drobnych robót budowlano-montażowych.

Na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 18 listopada 1948 r. o dostawach, robotach i usługach na rzecz Skarbu Państwa oraz niektórych kategorii osób prawnych (Dz. U. Nr 63, poz. 494) zarządza się, co następuje:

§ 1. Upoważnia się podległe Ministrowi Kultury i Sztuki szkoły, domy kultury, świetlice, muzea, biblioteki i inne placówki do udzielania zamówień osobom nie wymienionym w § 8 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. (Dz. U. z 1949 r. Nr 12, poz. 73 i Nr 58, poz. 448 oraz z 1952 r. Nr 19, poz. 116) bez potrzeby uzyskiwania stwierdzenia od-

mowy przyjęcia zamówienia przez osoby wymienione w § 8 tego rozporządzenia w zakresie drobnych robót budowlano-montażowych o wartości do 3.000 zł.

§ 2. Upoważnienie, o którym mowa w § 1, wygasa z dniem 31 grudnia 1956 r.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 15 maja 1956 r.

Minister Kultury i Sztuki: w z. L. Motyka

741

ZARZĄDZENIE MINISTRA KULTURY I SZTUKI

z dnia 30 czerwca 1956 r.

w sprawie określenia trybu przyjmowania absolwentów wydziałów architektury politechnik na studia na wydział architektury wnętrz w Akademii Sztuk Plastycznych w Warszawie i Krakowie oraz w Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych w Gdańsku.

Na podstawie art. 26 ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o szkolnictwie wyższym i o pracownikach nauki (Dz. U. z 1952 r. Nr 6, poz. 38) oraz art. 11 i 12 dekretu z dnia 16 września 1953 r. o szkolnictwie artystycznym (Dz. U. Nr 43, poz. 212) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Absolwenci wydziałów architektury politechnik, pragnący uzupełnić swe wyższe studia architektoniczne wykształceniem artystycznym plastycznym, mogą być przyjmowani:

- 1) inżynierowie architektki — w charakterze studentów zwyczajnych na III rok studiów wydziału architektury wnętrz w Akademii Sztuk Plastycznych w Warszawie i Krakowie oraz w Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych w Gdańsku,
- 2) inżynierowie magistrzy architektki — w charakterze studentów zwyczajnych na IV rok wydziału architektury wnętrz uczelni wymienionych w pkt 1.

2. Studenci wymienieni w ust. 1 w okresie studiów na wydziale architektury wnętrz zwolnieni są od obowiązku uczęszczania na wykłady i od składania egzaminów z tych przedmiotów wchodzących w zakres ich studiów na tym wydziale, które były również przedmiotami nauczania na wydziale architektury politechnik.

3. Uczęszczanie na rok dyplomowy obowiązuje studentów, o których mowa w ust. 2, na równi z innymi studentami wydziału architektury wnętrz; są oni natomiast zwolnieni od obowiązku odbywania corocznych praktyk wakacyjnych oraz od praktyki dyplomowej.

§ 2. 1. Warunkiem przyjęcia na studia wymienione w § 1 jest posiadanie:

- 1) dyplomu inżyniera po ukończeniu studiów pierwszego stopnia na wydziale architektury politechniki (§ 1 ust. 1 pkt 1) lub dyplomu inżyniera magistra po ukończeniu pełnego okresu studiów na tym wydziale (§ 1 ust. 1 pkt 2),
- 2) nakazu pracy lub dowodu zaangażowania w zakładzie pracy znajdującym się na terenie miasta, w którym mieści się siedziba danej akademii bądź wyższej szkoły sztuk plastycznych,
- 3) dowodu odbycia służby wojskowej lub zwolnienia od jej odbywania,
- 4) zaświadczenia kierownictwa zakładu pracy, w którym zatrudniony jest kandydat, stwierdzającego, że może on być zwalniany z części dnia pracy w myśl wytycznych ust. 1 pisma okólnego nr 2 Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 maja 1950 r. w sprawie wykonania postanowień ustawy